

BLECH (7) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne (tak Cn).

sg N blech (4). ◇ G blechu (2). ◇ L blechu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Miejsce, gdzie się bieli płótno, bielarnia, bielnik; colibium Murm, BartBydg; solarium Murm, BartBydg, Cn (6) : Blyech gdzye płotno byelą. Murm 3; Colibium, blyech, solarium locus, ubi tela candidatur BartBydg 29b, 146; Płotná bieląc/ łtrzedz áby ná dźdźu nie legály kiedy łiezádźdźy/ bo mu bárzo łzkodźi/ prędko zgniie: dla tego dobry gołpodarż albo gołpodyni/ blechu łie łtrzeże: gdy łie ták dobrze domá łpráwić może. GostGosp 104; dom rzemiełnicy: tákże y gołpodárłki. zá nimi blech w bok/ ładzawki podnim/ á coby łnádnię złowne. GostGospPon 170.

W przem (2) : chocia mu [Smolikowi] ná łkorze/ gláncu vchybili/ Ale mu cnotę przedłię/ pięknie wybielili. Tego blechu káždemu/ łzukáćby przyłtało/ Bo zá dyablá vrodá/ kiedy cnoty máło. RejZwierz 66v; Więć tą łiśią połtáwą młodego dźiedzicá/ Xiążę y Groffá zniłzczą/ y Woiewodźicá/ Pochlebcy niełzłchetni. Ali moy ná ble/ Nábwáwi one łotry y chlebá/ y łmiechu. KlonWor 57.

Synonimy: bielnica, bielnik.

Cf BLECHA